
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=53957>

ავტორი: მანანა კაკაჩია

ჟანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2011-10-09 21:19:58

ეს შემოდგომა ქართული

ხიდან ფარფაგით ცვივა ყვითელი ფოთლების ჯერი,
მათ ბუნებრივი ხალიჩით მოქარგეს მთა და ველი,
ჰე, შემოდგომა მოსულა, მე რა ხანია ველი,
ირგვლივ დგას სუნი სიმწიფის, მსუყე, დამტკბარი, მწველი.

გადახუნძლულა გოგები ვაშლის, მსხლისა თუ კომშის,
იქით ყურძენი გვიცინის, აქ წითლად ღუის შგომი,
ხურმა სანთლებად ანთია, ისმის ჩიგების მარში
და ყურძნის წვენი ლიკლიკით მიედინება ღარში.

აგერ, მარნიდან მოისმის შეძახილები ლაღი,
ჭირნახულს აბინავებენ გაძარცვულია ბაღი,
ჩხრიალი გააქვს ლობიოს, სიმინდის დადგა გორა,
ჩალის კონები ჰკიდია სახლის ახლო თუ შორა.

იქით ჰაერში იბნევა მძაფრი სურნელი ბაღაგის,
აქეთ მაჭარი შუშხუნებს, ნაპერწკლებს ისვრის, გადადის.
კოხტად ირწევა მზის გულზე ჩურჩხელა, ჩოხა ჩაცმული,
უცხო საყურეს გაგონებს ჩირი – ლამაზად აცმული.

აივსო ბელელ–ნალია, კიღობანები, კასრები,
ცეცხლის პირს შემოჯდომიან, ღვინოს სინჯავენ კაცები,
ბებიებს მოუძებნიათ თითისტარები, ჩხირები,
თაგუნებს სხვენზე ფეხბურთი უთამაშიათ თხილებით.

ქალნი, ვაჟები უჭვრეტენ ერთურთს შეფარვით, ჩუმადა,
ბევრი ოჯახი იმას ბჭობს ვინ მოიწვიონ თამადად,
ღრო შემოსულა ქორწილის, აგე, გაისმის მაყრული...
ასეთი იყო, იქნება ეს შემოდგომა ქართული.